

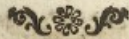
Titel: Tanker forfattet af en Solicitant paa den 17 Januarii 1773.

Citation: "Tanker forfattet af en Solicitant paa den 17 Januarii 1773.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5*, P.H. Høecke, 1773, s. 3.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_005-shoot-w2_005_026_p3_bZONE1226539/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

- 1) Guds forunderlige Befrielse og Hielp i Nødens Tid.
- 2) De Vidler, som hans Wijsdom havde udseet til at hjælpe og redde Hans Kongelige Majestet, den Kongelige Familie og Rigernes Undersaatter.
- 3) Den Tak og Ære, vi ere Gud pligtige for hans naadige Beskiemelse; dernæst de høye Vidler, som hans Alvidenhed haver forud seet at være bequemme til at udføre saa vigtig en Sag.

1) Angaaende den første Betragtning, om Guds forunderlige Befrielse og Hielp i Nødens Tid: da er de Verdes Tunge stammende og deres Ven alt for sløv til at kundgiøre hans Ære, som det sig bør; thi alt hvad som i saa Maader kan fremføres, er ikke nok. Dog lader Gud sig nøye med et velmeent Herte, som han ey formaaer. Det er ham nok, naar vi i Troen stionner paa de Belægninger og den Hielp, som han daglig beviser os. O! hvor haver vi ikke Aarsag nok at betragte den megen Omsorg og faderlig Kierlighed, som han beviste os paa denne Dag, da Ulykke og Fare svævede over vore Hoveder, der var saa stor og forfærfelig, at vi ey vidste os nogen Redning, og havde Udseende til vor Regierings og Undersaaternes Undergang og Beskiemelse! Men hvor forunderlig erfarede vi ikke Guds Almagtes Haand i Nødens Tid, og hvor kierlig sørger han ikke for sin fornøftigste Skabning, Mennesket, uagtet at de saa ofte paa mangt og utallige Maader fortøner hans Almagt, og ikke stionner paa den Omhu og Forsyn, som han beviser et Menneskes Varn fra sit Varnesvøb indtil sin Døds Time, for hvilken Omsorg ethvert Menneske haver Aarsag at takke og prise hans Navn fra Solens Opgang til dens Nedgang. Men ah! det er at beklage, at Mennesker saa ringe og ubetænksom stionner der.